

המחנכת רבה עם המורה לריתמיקה-ואוזנו של התלמיד בן השש נקרעה

וככה קרה שהתפרצתי נגד איתן. הוא רק היה הקורבן. לא התכוונתי להרע לו. זה קרה רק מפני שחיה הכשילה אותי. לכן אני גם שלמה עם מצפוני. חיה היא שהביאה אותי למצב הזה.

עם התפרצותה של קוטנר רק החלה הפרשה. אחרי שדאגה לטיפול הרפואי התקשרה האם. נורית מור, לבעלה אברהם, שהוא קצין בצבא-קבע. האב מיהר לשוב הביתה, ואחרי שראה את מצב בנו, רץ לביתה הספר הסמוך לביתה. המורה לרית-

אוזן התלמיד המשיכה של המורה לריתמיקה גרמה לקרע של 2.5 סנטימטרים מאחרי אוזנו השמאלית של איתן מור. בן השש וחצי. איתן הובהל לרופא כירורג, והיה צורך בשישה תפרים כדי לחבר את הקרע.

תיקה איתן

המורה לריתמיקה, רות קוטנר, מאשימה את מחנכת הכיתה בפרובוקציה, שהביאה להתפרצות.

עומד להיחרץ עוד לפני שהועמדה כלל למישפט.

הדיווחים השונים על הפרשה גם תיארו את המחנכת, חיה הדס, כגיבורה שיצאה למאבק נגד המורה הנוראית. אך נדמה שנשכחה העובדה שהדס נכחה אף היא בשער, בעת התרחשות הדברים. הדס הכחישה שניסתה להכשיל את קוטנר, "זה הכל פרי הדמיון שלה", סיפרה. "זה עניין לפסיכיאטר. אני דווקא כן ניסיתי לעזור לה ואפילו קמתי כמה פעמים והרגעתי את הכיתה. אבל רות פשוט לא מסוגלת להעביר בעור והם התחילו להפריע מחדש."

שתיקה תמוהה

למרות הצטרפותה של הדס, אין היא יכולה להכחיש כי לא נקפה אצבע כאשר ראתה את קוטנר גוררת את איתן. בהצהרה מטרה לעיתונות טענה הדס כי לא הבחינה בפציעתו של איתן, וכי התכוונה לדווח על המיקרה למנהלת בית הספר אחרי השעור. אולם מורות ותיקות הביעו את דעתן כי זהו מעשה חסר-אחריות. לדיבריהן, מחנכת הדואגת לתלמידה לא היתה שותקת למראה מחוזה כזה, אלא קופצת במקומה ומונעת אותו.

הדס לא ירדה בשעור מתוך התנדבות. היא מקבלת עבור שעה זאת שכר מלא. למרות שהיתה צריכה להיות מופקדת על המישימת, בדקה הדס בחינות. כך חסכה זמן שהיתה צריכה להקדיש אחרי שעות העבודה. למרות שהיא טוענת כי היתה עירונית לגבי מה שמתרחש בכיתה, ברור כי בדיקת הבחינות עצמה דורשת תשומת לב מרובה. דברים שונים שהתרחשו בכיתה וטענתה של קוטנר כי הדס התנכלה לה ולא הקפידה על השקט בכיתה דורשים בדיקה. למרות היתממותה של הדס, מעוררים מעשיה ושתיקתה סימני שאלה.

מכל הפרשה סבל איתן מור. "אני מפחד מהמורה לריתמיקה", סיפר. "היא תמיד מתנהגת ככה. לי היא משכה פעם ראשונה, אבל לתלמידים אחרים היא כבר משכה באוזניים. מגיע לה עונש על מה שעשתה." ברור כי זהו מיקרה חריג, אך אנשי חינוך אמרו כי בכל זאת, יש לדאוג לעקרו מן השורש. התנהגותה של המורה לריתמיקה מעוררת שאלה אם היא ראויה להמשיך ללמד. מה גם שתלמידים נוספים אישרו את טענתו של איתן, כי המורה התנהגה כך גם בעבר. על מעשיה היא תעמוד, כנראה, לדין פלילי. אם תורשע יגורו שופטים את עונשה. עד אז דרושה חקירה יסודית סביב כל הפרשה. אווירת ליניץ לא תתרום לחקירה. תצטרך להשיב גם על השאלה: האם קוטנר היא הנושאת לבדה באחריות לפרשה?

מיקה כבר לא היתה שם, סיפר אברהם. "פחדו לתת לי שם את הפרטים שלה. חשבו שאני מתכוון להתנקם בה. אבל אני הייתי צריך את הפרטים רק כדי להגיש תלונה נגדה למיטרה."

האמת היא שתחילה לא רציתי להגיש תלונה. כל מה שרציתי זה רק שיבטיחו לי שהמורה הזאת לא תלמד יותר. לפחות לא בבית-הספר הזה. אם המנהלת היתה

אבא של איתן, אברהם מור, הגיש תלונה במיטרה נגד המורה. לדבריו, הוא חושש מהשפעות נפשיות על בנו כתוצאה מהמיקרה.

במטיחה לי את זה, בשבילי הפרשה היתה נגמרת. אבל אמרו לי שהמנהלת נסעה לדווח על המיקרה במישרד-החינוך. סגנית-המנהל אמרה לי שהיא לא יכולה להבטיח לי שום דבר, ושקודם צריך לבדוק בדיוק מה קרה. לזה לא יכולתי להסכים. מורה שמתנהגת בצורה כזאת, אין לה מקום בבית-הספר. אין אפשר לעשות דבר כזה לילד? לכן הגשתי תלונה."

מרגע שהוגשה התלונה חרגה הפרשה מממדיה עד כה. השוטרים מיהרו לעצור את קוטנר והאשימו אותה בגרימת חבלה חמורה. לדברי קוטנר התנהגו אליה השוטרים כאל פושעת, העליבו אותה והתייחסו אליה בגסות. "שוטר אחד אמר לי שזאת בושה לעם ישראל שיש מורות כמוני", סיפרה. "הוא אמר שידאג שאני אנמור את הקאריירה שלי, השבתי לו שהוא לא מכיר אותי, ואין לו זכות לשפוט אותי."

למחרת פורסמה הפרשה בעיתונים. הדבר גרם סערה בציבור, ונגד המורה נוצרה אווירת ליניץ. נראה היה כי גורדינה

מאחרי פרשת הסבל שנגרם לאיתן, עומד סיכסוך ארוך בין המחנכת למורה לריתמיקה. רות קוטנר התחילה ללמד בבית-הספר הגיבועה רק השנה. כבר בתחילת השנה התרשמה חיה הדס כי קוטנר נתקלת בקשיים. "ראיתי שהיא פשוט לא מסוגלת להעביר שיעור בצורה נורמלית", סיפרה הדס. "השעורים שלה לא מעניינים, והתלמידים משתעממים. בגלל זה הם גם מפריעים. כשראיתי שהמצב הולך ומחמיר, פניתי למנהלת וביקשתי להפסיק את היעבודת של רות. זה נודע לרות והיא התגפלה עלי ליד כל המורות בצורה כל-כך משפילה ופוגעת, עד שירדו לי דמעות. אחרי כן היא התנצלה, אמנם, אבל מאז נראה לי שהיא שומרת לי טינה."

קוטנר הודתה בעובדה שבינה ובין הדס אכן קיים סיכסוך, אך סירבה להתייחס לסיבה שגרמה לו. "צריך לשאול את חיה מה הסיבה", אמרה. "אני רק יכולה לספר מה היא עשתה לי. מהתחלת השנה היא מתנכלת לי. למרות שהיא צריכה להשיג על המישימת בשעורים, היא מתעלמת

אמא של איתן, נורית, הוזנקה לבית-הספר מיד כאשר נותנה הקרע באוזנו של בנו. היא טיפלה בו והיא סובלת מסיביות בלידה.

בכוונה מההפרעות בכיתה. היא עושה הכל כדי להכשיל אותי. זה גם מה שקרה בשעור האחרון. התלמידים הפריעו וחיה לא זזה מהמקום. זה היה בדיוק מה שהיא רצתה. מאחרי הגב הרגשתי שהיא מחייכת ונהנית שאני מתרגז. כל המצב הזה גרם למתח בינינו. זה התבטא גם בריכוז שלי בעבודה וגם בעצבים שלי. פשוט איבדתי את השליטה

עיני תלמידי כיתה א' התרחש מחוזה מדהים, אך הם הגיבו כאילו היה זה מעשה שיגרתי של יום-יום. המורה משכה בחוקה באוזניו של אחד התלמידים, עד שגופו הורם, ורק קצות אצבעותיו נגעו בריצפה. בצורה זו גררה אותו אל מחוץ לכיתה.

התלמידים נשאלו אדישים. נראה היה כי לא הבחינו בפרץ-הדם מאחרי אוזנו של התלמיד, שבאוזנו נגרם קרע מעוצמת המשיכה. יתכן שהאדישות נבעה מסיבה אחרת: התלמידים פשוט הורגלו להתנהגותה של המורה, ולא ראו במיקרה זה דבר יוצא-דופן.

השעור הראשון בכיתה א' שנייה, בבית הספר היסודי הגיבועה ברמת-גן, היה באותו בוקר ביום הרביעי שעבר, בריתמיקה. בשעור זה נוכחת, לפי הוראות מישרד-החינוך, נוסף על המורה לריתמיקה גם מחנכת הכיתה, שתפקידה הוא להקפיד על המישימת בזמן השעור. כך היה גם הפעם. למרות נוכחותן של שתי המורות גם יחד, התנהל השעור תוך הפרעות מצד התלמידים. ניכר היה כי המורה לריתמיקה, רות קוטנר, אינה מצליחה להשתלט על הכיתה. התלמידים לא נשמעו לה וניצלו כל הזדמנויות כדי לעורר רעש ומומה. המחנכת, חיה הדס, ירדה כל העת ליד שולחנה ועסקה בתיקון מיבחנים. במיטרת השעור ביקשה קוטנר מן התלמידים לרקוע ברגליים, לפי קצב מנגינה שהשמיעה להם באורגן נייד. אך התלמידים רקעו בעוצמה גדולה מן הנדרשת, כדי להרגיז את מורתם. קוטנר הפסיקה את הנגינה, הורתה לתלמידים להמשיך לרקוע בקצב אחיד, אך לעשות זאת בייתר עדינות. נראה היה כי התלמידים מתחילים להישמע למורה, ואז קרה הדבר המתואר בשתי גירסות שונות.

בלי יסורי מצפון

פי עדותו של הילד איתן מור, הוא מזהה כפיים תחת לרקוע ברגליו. איתן הסביר כי רגליו כאבו ולכן לא נהג כמו כולם. "פתאום המורה באה אלי, הרימה אותי והאוזניים ומשכה אותי ככה החוצה". סיפר איתן, בן השש וחצי. "זה כאב לי, אבל לא ידעתי שיורד לי דם. את הדם ראיתי רק בחוץ."

לטענת קוטנר היה הסיפור שונה. "בדיוק ברגע שכבר הרגשתי שאני משתלפת על הכיתה", סיפרה, "איתן קפץ מולי ועשה לי פרצופים ותנועות מגוננות בידיים. אני מודה שתפסתי אותו באוזן אחת וביד אחת וככה יוצאתי אותו מהכיתה. זה היה מתוך כעס. אבל הכעס שלי לא היה מכוון דווקא נגד איתן. זה רק יצא ככה. האמת היא שהיתה סיבה אחרת ושונה לחלוטין. זה היה הכל פרובוקציה של המחנכת חיה הדס. היא אשמה!"